

peäle, ta kallis nüüd ka, kas ta piidi
 woima nende riisimiste ja roosimistega ja
 pühha kirja fannadega korda sada, mis
 kärkade ja usso-õppetuste wahhele olli uir-
 jahe pandud, ja wata, se laks temma le-
 korda. Kui kegi mu asja juures midaagi
 vägga himmustab ja arvustab, siis wot-
 tab se him noor keik waewa, mis temmal
 fäl kallal on, kergete tehia; nifamawti
 olli ka se luggu selle Cambrise kirja lugge-
 misega. Aga temmal olli ka se õige
 murre, et ta piidi Jeesus Kristust, kes se ai-
 nus õnnistegija, temma pühkast fannast
 õppima õiete tundma. Nüüd ei olnud
 ta mitte ennam hõleta Columbus, nüüd ei
 aiand ta mitte ennam aiaavileks willer, ei
 ta watandki ennam aia aviteks Tainicala
 lounade peäle, taewa ja Ma peäle, ja se
 peäle, mis neis ligut; waid temma kate-
 kismusse vanas olli allasti temma kā: kui
 ta seda selgeste moistis luggeda, siis os-
 tis temma ka ennesel vikkhe ue seaduse rä-
 matö Taweti laulude eba palvetlega ja
 piirast keik Piibli ramatus ja õppis seda
 vägga selges te lugema, et temma õppe-
 taja ise seda inimesi panni ja suoda-
 mest römeestas, et se Cambrine temma head

nott